

Lám Béla

Lám Béla (Medgyes, 1892. február 17. – Kolozsvár, 1973. augusztus 29.) gépészmérnök, műszaki szakíró, emlékiró. Jeney-Lám Erzsébet és Hantz-Lám Irén apja.

Élete

A kolozsvári Református Kollégiumban érettségizett (1909), a budapesti Műegyetemen gépészmérnöki oklevelet szerzett (1913). Az I. világháborúban orosz fogságba esett, s hat évet Szibériában töltött (1914–20). Hazatérve mérnök a kolozsvári és bukaresti vasúti műhelyekben (1920–41), majd a budapesti Danuvia gyárban (1941–44); előadótanár a kolozsvári Mezőgazdasági Akadémián nyugalomba vonulásáig (1949–59).

Novelláival a Pásztortűzben és Erdélyi Helikonban jelentkezett (1934), mély írói barátság fűzte Áprily Lajoshoz és Reményik Sándorhoz. A Korunk 1957-ben indult új folyama emlékezéseit és műszaki ismertető cikkeit közölte. Főiskolai tanársága idején jelentek meg mezőgazdasági szakkönyvei, s már nyugdíjas, amikor önéletrajzi regényével újraindul az 1959-ben egyszer már a cenzúra részéről meggátolt romániai magyar emlékirat-irodalom. Könyve (*A körön kívül...*) feleleveníti menyasszonya, a később Ady Endre feleségévé vált Boncza Berta emlékét, s nemcsak epikai hitelességgel, hanem lírai erővel is szemlélteti szibériai hadifogságának történetét: megismerkedését a haladó orosz értelmiséggel, szakember voltának megbecsülését, az 1917-es szabadulást, a Távol-Kelet népeit, szibériai házasságát (Maruszja alakjával orosz nő lépett a romániai magyar irodalomba) és visszatérését Kolozsvárra, ahol ezentúl "kívül esik a körön".

A kolozsvári Házsongárdi temető lutheránus részében nyugszik.

Kötetei

- Függesztett mezőgazdasági gépek (1956);
- Vető-, ültető-, palántázó- és trágyázógépek (1958);

- Mezőgazdasági traktorok (Antal Andrással, 1961);
- A körön kívül... (Önéletrajzi regény, 1967).

Forrás

https://hu.wikipedia.org/wiki/Lám_Béla